

Fakta om kaniner

Sist oppdatert: 11. november 2003

Kaninen (*Oryctolagus cuniculus*) tilhører hare-familien. Den er planteeter, og lever av gress, urter, bark, frukt og røtter.

Vi har villkaniner i størstedelen av Europa og i Nordvest-Afrika, og i nyere tid også i Australia og New Zealand hvor de er blitt et stort problem. Selv om kaniner trives best i varme strøk, er de likevel svært tilpasningsdyktige. De har dessuten stor formeringsevne og kan derfor spre seg raskt. Villkaniner blir gjerne 5-6 år gamle, men om du gir en tamkanin riktig stell kan den bli opptil 12-13 år.

Kaninen har kraftige bakben, som gjør at den kan løpe veldig fort. Men den orker ikke å løpe så lange av gangen, så den må finne et skjulested temmelig fort om den har et rovdyr etter seg. Villkaninen er mindre enn haren, med en lengde på ca. 40 cm. og vekt på 1-2,5 kg. Den er også rundere i formen enn haren, og har kortere ører. Villkaniner er brune, med en litt lysere underside. Det finnes ca. 50 typer tamkaniner, i forskjellig størrelse, farge og ørelengde. Tamkaninen brukes både til kosedyr og til mat for mennesker.

Villkaninene liker seg best på tørre og varme steder med sandjord og lavtvoksende vegetasjon. Der lever de i storfamilier (kolonier) hvor det hersker streng rangordning. De graver huler i bakken med mange ganger og et stort felles oppholdsrom. Hunnene graver spesielle ynglekamre for ungene i utkanten av kolonien, som de forer med gress og hår fra sin egen pels. Kaninene er mest aktive i skumringen og om natten. Når de blir skremt varsler de om faren ved å trampe hardt i bakken.

Kaninen kan få unger 4-6 ganger i året, med 4-7 unger i hvert kull. De får bare besøk av moren en kort stund hver natt. Ungene er hårløse og blinde ved fødselen, men allerede etter fire uker er de store nok til å klare seg selv. Da flytter de inn sammen med de andre kaninene – mens mammaen begynner å forberede neste kull med kaninunger...